

Mikroer, fantomer og fupbryggerier

Næppe noget menneske her hjemme har overset, at der er sket en ølrevolution. Supermarkedernes hylder bugner af specialøl, og den danskbryggede andel er stærkt stigende. Mikrobryggerierne er etableret i voldsomt antal gennem det sidste halve årti, og de første er helt naturligt også gået fallit igen. For så vidt er alt godt med mindre man da er medlem af en afholdsbevægelse eller andet mistænkeligt.

Men ikke alt er helt godt. Faktisk snydes forbrugerne hver eneste dag, uden at de har en chance for at opdage det. Køb en flaske specialøl fra dette eller hint bryggeri, og du risikerer let at stå med en flaske industriøl i lånte klæder

Bryggeriet findes nemlig slet ikke - det er et fupmærke. Der er mange eksempler, endda fra de allerstørste bryggerier. Men man skal vide en del om bryggerier, for at vide hvad, der er hvad

Det hele falder i forbrugerens bevidsthed under kategorien mikrobryg, altså øl brygget på et af de helt små bryggerier og plejet og passet med nænsom hånd af den dedikerede brygmester, etc. Det er det indtryk, man forsøger at give, og det er det, forbrugeren tror.

Men det er løwn, er det, - og den stakkels forbruger har ingen chance for at gennemskue det. Så her følger en forbrugervejledning.

Det er et velkendt fænomen i branchen at få brygget andetsteds, og det kaldes lønbryg eller kontraktbryg. Strengt taget skal der stå på flasken, hvor øllet er brygget, men ikke alle retter sig efter det. Vi har selv forsyndet os på det punkt.

Så allerede her kan forbrugeren spørge sig selv, om han eller hun egentlig ved, hvor deres dyrt indkøbte øl egentlig er brygget? På det bryggeri, der står på flasken, på et andet dansk bryggeri, lille eller stort, måske i Belgien eller måske i Polen, eller måske helt fjerde sted? For alle muligheder er til stede, og alle muligheder udnyttes p.t.

Alt og alle kan nemlig kalde sig et bryggeri. Et af de bedst kendte er to gange kåret som Årets Bryggeri af Danske Ølentusiaster, - trods det, at bryggeriet kun er et navn. Det findes ganske enkelt ikke i den fysiske verden. Fænomenet kaldes i de indviede kredse for fantombryggeri

Men er der noget galt i et være et fantombryggeri? Øllet kan jo være lige godt, måske endda bedre, fordi det store lønbryggeri måske har bedre udstyr, dygtigere bryggere og langt mere erfaring. Nej, det er det helt o.k. - så længe vi højt og tydeligt fortæller kunden, at denne flaske fra dette eller hint "bryggeri" ikke er et produkt fra det ikke eksisterende bryggeri på etiketten, men derimod resultat af dygtigt øl-design og diverse kontrakter om lønbryg.

Derimod er det noget galt med det, som jeg uvenligt kalder for fupbryggerierne. Uden at nævne navne er det da besynderligt at se bryghuse, der skænkede deres sidste øl for mere end 100 år siden, genopstå, så man minsandten kan købe øl under det navn den dag i dag.

Det er navne klistret på en flaske, der er brygget og tappet på et stort industri anlæg med samme omkostninger som en industriøl, men til helt andre detailpriser. Og det synes jeg er fup.

Nu kaldes det naturligvis ikke fup af branchen selv, derimod en label. Labels kan handles, hvorved køber erhverver sig retten til at lade som om dette eller hint velrenomerede mikrobryggeri fortsat findes, og at det producerer øl, mens det i realiteten brygges på et stort industribryggeri. Ved alle forbrugere det, eller er der et par stykker rundt omkring, der bliver fuppet?

Øllet kan jo være ganske udmærket, men hvorfor så iklæde det gevandter, der skal få det til at ligne andet end det, det er: industriøl og ikke mikrobryg. Et bryggeri kan da vel stå ved sit eget øl i eget navn.

Der er intet galt med en god industriøl, tværtimod, de lever af at producere ensartet kvalitet, men er det er ikke mikrobryg. Forskellen er den samme, som forskellen på ægte håndværk og masseproduktion. Det sidste kan opnå en totalt ensartet kvalitet, men der spares overalt, og råvarerne bruges til det yderste. Det første er håndværk med risiko for fejl og mulighed for det ekstraordinære.

Håndværket er dyrt sammenlignet med industriøl, og det er forholdsvis billigt, når man sammenligner med god vin. Men det er fup, når industriøl iklædes mikrobryggets kendetegn og sælges til priser, der ganske vist ligger under mikrobryggernes, men højt over, hvad øllet har kostet at producere.

Hvordan skal vi komme dette uvæsen til livs? Love og regler og bureaukrati? Nej, lad os hellere mærke det ægte mikrobryg på en måde, så forbrugeren aldrig lades i tvivl. Vi skal hjælpe vores kunder, så de kan se, hvad de køber.

Det nye mærke hedder BBB, forkortelsen for Brygget på Bryggeriet af Bryggeren. Og det skal tages bogstaveligt. Læs mere om detaljerne på aegtemikrobryg.dk

Garantimærket garanterer ikke for kvaliteten af øllet, derimod for oprindelsen. Det er derefter op til bryggeren at sikre, at mærket også bliver et kvalitetsstempel, som de tilsvarende garantimærker for smør og honning er blevet det.

Skål i godt øl, og lad dig ikke fremover narres til at betale i dyre domme for industriøl i den tro, at der er tale om mikrobryg.

September 2009

Poul Højlund, Duelund Bryglade a/s